

Development of Keyboard Chord-Playing Skills in C major Using Davies' Practical Skill Instructional Approach Associated with Exercise for Mathayomsuksa 4 Students

Chirawat Nonpleay¹, & Phairoth Termtachatipongsa^{2*}

1 Faculty of Education and Liberal Arts College of Asian Scholars

2 Faculty of Education and Liberal Arts College of Asian Scholars

** Corresponding author. E-mail: 675570024@std.cas.ac.th*

Abstract

This research aimed to: (1) develop students' keyboard chord-playing skills in the key of C major so that their average score would be no less than 70% of the full score, and at least 70% of the students would meet the criterion; and (2) examine students' satisfaction with learning management using Davies' instructional model for practical skills associated with skill exercises. This study employed a one-group post-test design. The target group consisted of eight Grade 10 students, selected through purposive sampling. The research instruments included: (1) lesson plans based on Davies' practical skills instructional model associated with skill exercises, (2) skill exercises, (3) a test measuring keyboard chord-playing skills in the key of C major, and (4) a student satisfaction questionnaire. The statistics used for data analysis were mean, standard deviation, and percentage. The research findings revealed that: (1) the Grade 10 students achieved an average score of 22.38 out of 30 points (74.6%) in keyboard chord-playing skills in the key of C major after the implementation of the instructional model, and all 8 students (100%) met the 70% criterion, which was higher than the established benchmark; and (2) the students' overall satisfaction with the learning management using Davies' practical skills instructional model associated with skill exercises was at the highest level.

Keywords: Davies' Practical Skills Instructional Model, Skill Exercises, Keyboard Chord Playing Skills in the Key of C Major

การพัฒนาทักษะการจับคอร์ดคีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์ วิชาดนตรี โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

จิระวัฒน์ โนนเปลือย¹, และ ไพโรจน์ เต็มเตชาติพงศ์^{2*}

1 คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตเอเซีย

2 คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตเอเซีย

* Corresponding author. E-mail: 675570024@std.cas.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการจับคอร์ดคีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์ของนักเรียน ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมด และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบกลุ่มเดียวและทดสอบหลังเรียน กลุ่มเป้าหมายได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 8 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ 2) แบบฝึกทักษะ 3) แบบทดสอบวัดทักษะการจับคอร์ดคีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนทักษะการจับคอร์ดคีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์ หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ เฉลี่ยเท่ากับ 22.38 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.6 และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และ 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ ในภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

คำสำคัญ: รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส, แบบฝึกทักษะ, ทักษะการจับคอร์ดคีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์

บทนำ

ดนตรีคือศิลปะแขนงหนึ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นมาเพื่อถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด และเรื่องราวต่าง ๆ ผ่านเสียงและจังหวะ ดนตรีมีความสำคัญต่อการศึกษาและการพัฒนาเด็ก การเรียนดนตรีช่วยพัฒนาไหวพริบ ความจำ ความคิดสร้างสรรค์ และทักษะทางสังคม (Anita Collins, 2015) เครื่องดนตรีคีย์บอร์ดเป็นเครื่องดนตรีที่เหมาะสมสำหรับผู้เริ่มต้นเรียนรู้ดนตรีและการนำไปใช้ในการแสดงในหลากหลายแนวเพลง นอกจากบทบาทด้านดนตรีแล้ว คีย์บอร์ดยังช่วยพัฒนาทักษะของผู้เล่นในหลายด้าน เช่น การประสานงานของมือ การรับรู้จังหวะ ความแม่นยำ และความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงยังส่งเสริมความจำ สมาธิ และวินัยในตนเอง (Isacoff and Stuart, 2012) ซึ่งจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นว่ารูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies' Method of Skill Instruction) เป็นแนวทางในการสอนทักษะที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่ละขั้นตอนอย่างเป็น

ระบบ เป็นรูปแบบที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ ผักผันทักษะได้อย่างเป็นระบบ และส่งผลให้นักเรียนเกิดทักษะทางเทคนิค ความเข้าใจทางดนตรีโดยรวม รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ และ ขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ ให้เป็นทักษะที่สมบูรณ์ (ทิสนา แคมมณี, 2559)

และยังพบว่า การนำรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสมาใช้ สามารถทำให้นักเรียนมีทักษะปฏิบัติทางดนตรีสูงขึ้น ดังเช่น วันทนา ธงฉิมพลี (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยใช้แนวคิดทักษะการปฏิบัติของเดวิสที่มีต่อการปฏิบัติคีตย์บอร์ดเบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่าทักษะการปฏิบัติคีตย์บอร์ดของนักเรียน หลังจากได้รับการฝึกปฏิบัติโดยใช้แนวคิดทักษะการปฏิบัติของเดวิส โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่องทักษะการปฏิบัติคีตย์บอร์ดเบื้องต้น โดยใช้แนวคิดทักษะการปฏิบัติของเดวิส โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเห็นได้ว่าการเรียนการสอนโดยใช้ทักษะปฏิบัติของเดวิส สามารถประสบความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะเดียวกัน แบบฝึกทักษะเป็นสื่อหรือเครื่องมือการเรียนรู้ที่ออกแบบมาเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติและพัฒนาทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างเป็นขั้นตอน ช่วยให้ผู้เรียนได้ลงมือทำจริง เรียนรู้ด้วยตนเอง และเสริมสร้างความเข้าใจอย่างลึกซึ้งผ่านการฝึกฝนและแก้ไขด้วยตนเอง ในที่นี้ผู้วิจัยได้ออกแบบแบบฝึกทักษะวิชาดนตรี เรื่องการจับคอร์ดคีตย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์ จำนวน 6 แบบฝึก ซึ่งทั้ง 6 แบบฝึกทักษะนี้จะเข้ามามีบทบาทร่วมกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในขั้นตอนที่ 2 สาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย จนถึงขั้นตอนที่ 5 คือ ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ ซึ่งสามารถนำมาบูรณาการกับรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสจะช่วยเสริมประสิทธิภาพในการสอนได้เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ดี ปัญหาในการเรียนการสอนดนตรีเครื่องคีตย์บอร์ดมีหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียน ทั้งในด้านทักษะปฏิบัติ ความรู้ทางทฤษฎี แรงจูงใจ และวิธีการสอนของครู โดยนักเรียนมักมีปัญหาในการประสานงานของมือและนิ้ว ทำให้การกดคอร์ดไม่ชัดเจนและเปลี่ยนคอร์ดได้ไม่คล่อง นักเรียนบางส่วนยังขาดความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับโครงสร้างคอร์ดและระบบเสียง (Skooove, 2024) นอกจากนี้ แรงจูงใจในการฝึกฝนยังเป็นอีกปัจจัยสำคัญ เนื่องจากนักเรียนบางคนรู้สึกเบื่อหน่ายและไม่เห็นความสำคัญของการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง รวมถึงวิธีการสอนของครูที่อาจไม่สอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียนหรือขาดความน่าสนใจ ก็ยังส่งผลให้การพัฒนาทักษะของนักเรียนไม่เป็นไปอย่างเต็มศักยภาพ (Denis Zhdanov, 2021) สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนวิชา ปฏิบัติดนตรี กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ โรงเรียนบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 และ 2567 ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์เกี่ยวกับการเรียนการสอนจากคุณครูผู้สอน นายสมชาติ กัลยาบาล (2568) ซึ่งจากการสัมภาษณ์จึงได้ทราบถึงปัญหาในการเรียนการสอน โดยแยกเป็นประเด็นหลัก ๆ 3 ข้อดังนี้ 1) เวลาในการฝึกปฏิบัติจำกัด 2) ไม่มีแบบฝึกทักษะที่ชัดเจน และ 3) บทเพลงที่ทดสอบมีความยากเกินไป โดยทั้ง 3 ข้อดังกล่าวมีผลทำให้นักเรียนบางกลุ่มไม่สามารถมีคะแนนปฏิบัติทักษะได้ตามจุดประสงค์หรือน้อยกว่าเกณฑ์เป็นส่วนมาก ซึ่งทำให้เห็นว่าการเรียนการสอนวิชาปฏิบัติดนตรียังมีจุดที่ต้องพัฒนาและปรับปรุง ทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน และการทำแบบฝึกทักษะที่ชัดเจนขึ้น

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นพบว่า นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาทักษะการจับคอร์ดคีตย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ เกิดทักษะทางเทคนิคและความเข้าใจทางดนตรีโดยรวมสูงขึ้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาทักษะการจับคอร์ดคีตย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านไผ่ ให้มี

ทักษะการจับคอร์ดคีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์ให้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนที่จะพัฒนาทักษะการจับคอร์ดคีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์ของนักเรียนต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ทักษะการจับคอร์ดคีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์ หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมด หรือไม่
2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ อยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการจับคอร์ดคีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมด
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ

สมมติฐานการวิจัย

ทักษะการจับคอร์ดคีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์ หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมด

หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

จากการสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนาทักษะการจับคอร์ดคีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์วิชาดนตรี โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยได้ยึดแนวคิดของ Davies (1971 อ้างถึงใน ทิศนา ขัมมณี, 2551) ได้อธิบายว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติควรเริ่มจากการให้ผู้เรียนได้เห็นแบบอย่างที่ถูกต้องผ่านการสาธิตโดยครูผู้สอน ซึ่งควรแสดงให้เห็นอย่างครบถ้วนทั้งกระบวนการ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดภาพรวมของสิ่งที่ต้องฝึกฝน หลังจากนั้นครูจึงแยกทักษะใหญ่ให้เป็นทักษะย่อย ๆ ที่ง่ายต่อการเข้าใจและฝึกฝน จากนั้นจึงค่อย ๆ ให้ผู้เรียนฝึกซ้อมทักษะย่อยเหล่านั้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีครูคอยแนะนำและปรับแก้ไขข้อผิดพลาดอย่างใกล้ชิด เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะย่อยได้อย่างถูกต้องแล้ว จึงค่อยเชื่อมโยงและบูรณาการทักษะย่อยทั้งหมดกลับมาเป็นทักษะใหญ่ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างสมบูรณ์แบบตั้งแต่ต้นจนจบ พร้อมพัฒนาทักษะต่อไปในระดับที่สูงขึ้น

สุกจิตร คงสุวรรณ (2550) เสริมว่า แบบฝึกทักษะเป็นเทคนิคการเรียนรู้ที่สนุก ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดีในเนื้อหาวิชานั้น ๆ โดยการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องจะช่วยให้เกิดความเข้าใจและความชำนาญมากยิ่งขึ้น เมื่อรวมรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเข้ากับแบบฝึกทักษะ จะทำให้ผู้เรียนได้ลงมือฝึก

ปฏิบัติด้วยตนเองอย่างเป็นระบบตามลำดับขั้นตอน พร้อมทั้งได้รับการแนะนำอย่างใกล้ชิดจากครูผู้สอน และสามารถฝึกฝนซ้ำจนเกิดความชำนาญตามศักยภาพของตน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยแนวคิดของเดวิส ที่เน้นให้ฝึกทักษะใหญ่ ที่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ เป็นรูปแบบที่มุ่งช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะที่ประกอบด้วยทักษะย่อยจำนวนมากที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้นเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุข การนำแบบฝึกทักษะมารวม เป็นอย่างหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในบทเรียนหรือเรื่องที่กำลังเรียน ประเมินว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพของตนได้หรือไม่ โดยการดำเนินการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับแนวคิดของเดวิสมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 สาธิตทักษะหรือการกระทำ ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้รับชมการสาธิตทักษะที่ต้องการให้เกิดตั้งแต่ต้นจนจบ ก่อนสาธิตผู้สอนจะต้องอธิบายและชี้ให้ผู้เรียนสังเกตในจุดสำคัญต่าง ๆ ของทักษะ

ขั้นที่ 2 สาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ในขั้นตอนนี้ผู้สอนอธิบายและจำแนกทักษะใหญ่ออกเป็นส่วน ๆ หรือให้เป็นทักษะย่อย แล้วจึงเริ่มให้แบบฝึกทักษะแก่ผู้เรียนในขั้นนี้ เพื่อในผู้เรียนปฏิบัติทักษะแต่ละส่วนอย่างเป็นขั้นตอน

ขั้นที่ 3 ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ในขั้นตอนนี้เป็นการให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติย่อยโดยไม่มีแบบอย่างให้ดู ซึ่งผู้สอนควรสังเกตการณ์อย่างใกล้ชิด สังเกตว่าจุดใดที่ยังบกพร่องหรือไม่ถูกต้อง ผู้สอนควรให้คำแนะนำ

ขั้นที่ 4 การให้เทคนิค เมื่อผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยได้ถูกต้องและครบตามกระบวนการแล้ว ผู้สอนจึงควรให้คำชี้แนะเพื่อเสริมทักษะนั้นให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ดียิ่งขึ้น

ขั้นที่ 5 ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ เมื่อผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยได้อย่างชำนาญแล้ว จึงรวมทักษะย่อยเป็นทักษะใหญ่ เริ่มปฏิบัติตั้งแต่แรกจนกระทั่งจบ และ ฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ

Davies (1971) กล่าวถึงทักษะการจับคอร์ด (Chord Playing Skill) ว่าเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ดนตรี โดยเฉพาะในเครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดและกีตาร์ คอร์ดเป็นองค์ประกอบหลักในการสร้างเสียงประสานและโครงสร้างของเพลง การพัฒนาทักษะการจับคอร์ดจึงมีความจำเป็นสำหรับผู้เรียนที่ต้องการสร้างสรรค์บทเพลงหรือบรรเลงดนตรีอย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนรู้คอร์ดที่ถูกต้องช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจระบบเสียง (Tonal System) และสามารถปรับใช้ได้อย่างยืดหยุ่นในสถานการณ์ทางดนตรีที่หลากหลาย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ งานวิจัยชี้ให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมเรียนรู้ตามแนวคิดนี้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะปฏิบัติและยังมีความพึงพอใจของผู้เรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยได้นำหลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ดังกล่าวมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังแสดงในภาพที่ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นที่ 1 สาธิตทักษะหรือการกระทำ
- ขั้นที่ 2 สาธิตและให้ปฏิบัติทักษะย่อยร่วมกับแบบฝึกทักษะ
- ขั้นที่ 3 ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยร่วมกับแบบฝึกทักษะ
- ขั้นที่ 4 การให้เทคนิคร่วมกับแบบฝึกทักษะ
- ขั้นที่ 5 ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ

1. ทักษะการจับคอร์ดคีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์

2. ความพึงพอใจของนักเรียน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบไม่เข้าขั้นการทดลอง (Pre – Experimental Research) ดำเนินการวิจัยโดยมีแบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวและทดสอบหลังเรียน (The One -Group Posttest Only Design)

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านไผ่ อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 8 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้เลือกวิชาดนตรีเป็นวิชาเลือก และขาดทักษะการจับคอร์ดคีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ และตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ 1) ทักษะการจับคอร์ดคีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์ 2) ความพึงพอใจของนักเรียน

การสร้างเครื่องมือและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ หน่วยที่ 5 เรื่องปฏิบัติการบรรเลงเครื่องดนตรี โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 5 แผน รวมเวลาสอน 20 ชั่วโมง ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสม โดยต้องมีความเหมาะสมเฉลี่ย 3.51 - 5.00 เป็นเกณฑ์ตัดสิน ถือเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ได้ ปรากฏว่าแผนการจัดการเรียนรู้หน่วยที่ 5 เรื่องปฏิบัติการบรรเลงเครื่องดนตรี โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 5 แผน มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.86 – 5.00 หมายความว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมมากที่สุด

1.2 แบบฝึกทักษะของการพัฒนาจับคอร์ตีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 แบบฝึก ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อวิเคราะห์ความเหมาะสม โดยต้องมีความเหมาะสมเฉลี่ย 3.51 - 5.00 เป็นเกณฑ์ตัดสิน ถือเป็นแบบฝึกทักษะที่มีคุณภาพและสามารถนำไปใช้ได้ ปรากฏว่าแบบฝึกทักษะจำนวน 6 แบบฝึก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.62 - 4.87 หมายความว่า แบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมมากที่สุด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.1 แบบทดสอบวัดทักษะการจับคอร์ตีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 5 ปฏิบัติการบรรเลงเครื่องดนตรี ประกอบด้วยแบบทดสอบวัดทักษะ จำนวน 12 ข้อ ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดทักษะการจับคอร์ตีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นชุดเดียวกับที่ตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา การใช้ภาษา รวมทั้งความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC: Index of Item Objective Congruence) เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายและเคยเรียนหน่วยที่ 5 เรื่องปฏิบัติการบรรเลงเครื่องดนตรีมาแล้ว เพื่อวิเคราะห์หาคุณภาพ ได้แบบทดสอบที่มีค่าความยากง่ายเท่ากับ 0.50 - 0.75 ค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 0.20 - 0.40 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (K.R.-20) เท่ากับ 0.81

2.2 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ โดยสอบถามความพึงพอใจประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ 2) ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และ 3) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ เป็นแบบสอบถามที่นำไปใช้หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นชุดเดียวกับที่ตรวจสอบคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด (IOC) ถ้าค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป ถือว่ามีความสอดคล้องกันในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ ซึ่งผลจากการพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ หลังจากนั้น วิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) แล้วนำสารสนเทศที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามความพึงพอใจตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้แบบสอบถามความพึงพอใจมีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยปฐมนิเทศนักเรียนเพื่อชี้แจงเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะเพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย รูปแบบการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และบทบาทหน้าที่ของนักเรียน

2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 5 แผน รวมเวลาสอน 20 ชั่วโมง

3. ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดทักษะการจับคอร์ดคีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์ เป็นแบบปฏิบัติ จำนวน 6 ชุด โดยให้ปฏิบัติทีละคน พร้อมกับให้คะแนน ใช้เวลาในการทดสอบ 2 ชั่วโมง และ ดำเนินการสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน จำนวน 15 ข้อ ใช้เวลาในการตอบแบบสอบถาม 10 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามระเบียบวิธีการวิจัย โดยใช้สถิติวิเคราะห์ที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. วิเคราะห์ทักษะการจับคอร์ดคีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์จากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการจับคอร์ดคีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์ โดยใช้สถิติพื้นฐานคือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ (%) เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ ต้องมีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของนักเรียนทั้งหมด

2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน จากคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ โดยใช้สถิติพื้นฐานคือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาแปลความหมายโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายค่าระดับความพึงพอใจ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553)

ค่าเฉลี่ย		ระดับความพึงพอใจ
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00	หมายถึง	พึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50	หมายถึง	พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50	หมายถึง	พึงพอใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50	หมายถึง	พึงพอใจน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50	หมายถึง	พึงพอใจน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนทักษะการจับคอร์ดคีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์ หลังการจัดการโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ เฉลี่ยเท่ากับ 22.38 คะแนน จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.60 และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ผลการทดสอบวัดทักษะการจับคอร์ดคีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์วิชาดนตรี โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบวัดทักษะการจับคอร์ดคีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์วิชาดนตรี โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอน
ทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

จำนวน นักเรียน (คน)	คะแนน เต็ม	คะแนนที่ผ่าน เกณฑ์ (ร้อยละ 70)	คะแนนของนักเรียน				จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม	
			สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	ร้อยละ	นักเรียน (คน)	ร้อยละ
8	30	21	25	21	22.38	74.60	8	100.00

1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ ในภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.86) ทั้งนี้สามารถแสดงผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ ได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
ด้านกิจกรรมการเรียนรู้					
1	กิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอนชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.50	0.76	มาก	3
2	กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงตามแนวคิดของเดวิส	4.63	0.52	มากที่สุด	2
3	แบบฝึกทักษะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาได้ดีขึ้น	4.25	0.71	มาก	4
4	กิจกรรมมีความหลากหลาย	4.00	0.76	มาก	5
5	ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะด้วยตนเอง	4.88	1.55	มากที่สุด	1
รวมเฉลี่ยด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้		4.25	0.86	มาก	
ด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
6	ผู้สอนสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นกันเองและส่งเสริมการมีส่วนร่วม	4.63	0.74	มากที่สุด	1
7	ห้องเรียนเอื้อต่อการทำกิจกรรมแบบฝึกทักษะ	4.38	1.06	มาก	3
8	ผู้เรียนรู้สึกสบายใจและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้	4.38	0.89	มาก	2
9	การสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียนเป็นไปอย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.25	0.99	มาก	4
10	บรรยากาศในชั้นเรียนส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก	4.13	0.74	มาก	5
รวมเฉลี่ยด้านบรรยากาศในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้		4.40	0.89	มาก	
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
11	ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการปฏิบัติได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของบทเรียน	4.63	0.74	มากที่สุด	1

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	ลำดับที่
12	ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้นหลังการทำกิจกรรมและแบบฝึก	4.38	0.76	มาก	3
13	ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการปฏิบัติทักษะมากขึ้น	4.00	0.76	มาก	5
14	ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริง	4.50	1.13	มาก	2
15	ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ในรายวิชานี้มากขึ้น	4.13	0.74	มาก	4
รวมเฉลี่ยด้านประโยชน์ที่ได้รับ		4.28	0.83	มาก	
รวมทุกด้าน		4.31	0.86	มาก	

การอภิปรายผล

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนทักษะการจับคอร์ดคีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์ หลังใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ เฉลี่ยเท่ากับ 22.38 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.6 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เป็นการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่ละขั้นตอนอย่างเป็นระบบ เป็นรูปแบบที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ ฝึกฝนทักษะได้อย่างเป็นระบบ และส่งผลให้นักเรียนเกิดทักษะทางเทคนิค ความเข้าใจทางดนตรีโดยรวม 2) แบบฝึกทักษะช่วยเป็นแนวทางในการฝึก มองเห็นภาพโน้ต จังหวะ การใช้นิ้วกดโน้ตที่ถูกต้อง 3) บทเรียนและกิจกรรมสอดคล้องกับความสนใจและศักยภาพของผู้เรียน ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสประกอบด้วย 5 ขั้นตอน โดยในแต่ละขั้นตอนจะช่วยพัฒนาทักษะการจับคอร์ดคีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Davies (1971 อ้างถึงใน ทิศนา ขัมมณี, 2551) ได้อธิบายว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติควรเริ่มจากการให้ผู้เรียนได้เห็นแบบอย่างที่ต้องการผ่านการสาธิตโดยครูผู้สอน ซึ่งควรแสดงให้เห็นอย่างครบถ้วนทั้งกระบวนการ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดภาพรวมของสิ่งที่จะต้องฝึกฝน หลังจากนั้นครูจึงแยกทักษะใหญ่ให้เป็นทักษะย่อย ๆ ที่ง่ายต่อการเข้าใจ และฝึกฝน จากนั้นจึงค่อย ๆ ให้ผู้เรียนฝึกซ้อมทักษะย่อยเหล่านั้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีครูคอยแนะนำ และปรับแก้ไขข้อผิดพลาดอย่างใกล้ชิด เมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะย่อยได้อย่างถูกต้องแล้ว จึงค่อยเชื่อมโยงและบูรณาการทักษะย่อยทั้งหมดกลับมาเป็นทักษะใหญ่ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างสมบูรณ์แบบตั้งแต่ต้นจนจบ พร้อมพัฒนาทักษะต่อไปในระดับที่สูงขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของ วันทนา ธงนิมพลี (2565) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยใช้แนวคิดทักษะการปฏิบัติของเดวิสที่มีต่อการปฏิบัติคีย์บอร์ดเบื้องต้น สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการปฏิบัติคีย์บอร์ดของนักเรียน หลังจากได้รับการฝึกปฏิบัติโดยใช้แนวคิดทักษะการปฏิบัติของเดวิสสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = 0.83) อยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นรากร ศรีวงษา และ นิลรัตน์ โคตะ (2567) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากล โดยการจัดการเรียนรู้แบบเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ

ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลวิจัยพบว่า 1) ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.5755 แสดงว่านักเรียนมีทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 57.55 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ วชิรินทร์ ภูบุญอิม (2568) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเต้นรำพื้นบ้านนานาชาติ ในรายวิชาการกิจกรรมจังหวะ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า คะแนนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) และเกินเกณฑ์ผ่านร้อยละ 75

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ พบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ ในภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.86) เมื่อพิจารณาความพึงพอใจรายด้าน พบว่า ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ผู้สอนได้สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นกันเอง ส่งเสริมให้นักเรียนได้มีส่วนร่วม ห้องเรียนเอื้อต่อการทำกิจกรรมแบบฝึก ผู้เรียนรู้สึกสบายใจ การสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียนเป็นไปอย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย ซึ่งมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.89) รองลงมาคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการปฏิบัติได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของบทเรียน ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาได้ดีขึ้นหลังการทำกิจกรรม เกิดความมั่นใจในการปฏิบัติทักษะมากขึ้น ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริง อีกทั้งยังทำให้ผู้เรียน มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ในรายวิชานี้มากขึ้น มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.83) และด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มีกิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอนชัดเจน เข้าใจง่าย กิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงตามแนวคิดของเดวิส แบบฝึกทักษะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาได้ดี ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกทักษะด้วยตนเอง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.86) ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ Maslow (1970) ที่กล่าวว่าหากผู้เรียนได้รับการตอบสนองความต้องการด้านการยอมรับ การมีส่วนร่วม และความสำเร็จในการเรียนรู้ จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Michael Beer (1965 อ้างถึงใน สมหมาย เปียถนอม, 2551) ซึ่งกล่าวว่า แรงจูงใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งต่อการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น การประเมินผลงานขององค์กรที่เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของตน หรือแรงจูงใจที่บุคคลจะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรใดจะเป็นผลที่เกิดจากทัศนคติองค์กร หรือการทำงานขององค์กรนั้นรวมกัน ความคาดหวังที่เขาคาดหวังไว้ ถ้ามีทัศนคติที่ดีต่อองค์กรต่อผลงานขององค์กร และได้รับการตอบสนองทั้งรูปธรรมและนามธรรมเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ แรงจูงใจที่จะมีความรู้สึกพึงพอใจก็จะสูง แต่ในทางกลับกันถ้ามีทัศนคติในเชิงลบต่องาน และการตอบสนองไม่เป็นไปตามที่คาดหวังไว้แรงจูงใจที่จะมีความรู้สึกพอใจก็จะต่ำไปด้วย

ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 สาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 2 สาธิตและให้ปฏิบัติทักษะย่อยร่วมกับแบบฝึกทักษะ ขั้นที่ 3 ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยร่วมกับแบบฝึกทักษะ ขั้นที่ 4 การให้เทคนิคร่วมกับแบบฝึกทักษะ ขั้นที่ 5 ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ทั้งนี้ ในขั้นที่ 1 สาธิต

ทักษะหรือการกระทำ นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง เนื่องจากเป็นขั้นของการรับรู้และทำความเข้าใจเบื้องต้น ขณะที่ในขั้นที่ 2 สาธิตและให้ปฏิบัติทักษะย่อยร่วมกับแบบฝึกทักษะ นักเรียนเริ่มมีความพึงพอใจเพิ่มขึ้น เนื่องจากได้มีโอกาสลงมือปฏิบัติภายใต้การดูแลและคำแนะนำของผู้สอน ส่งผลให้เกิดความมั่นใจในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น สำหรับขั้นที่ 3 ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยร่วมกับแบบฝึกทักษะ และขั้นที่ 4 การให้เทคนิคร่วมกับแบบฝึกทักษะ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับสูง เนื่องจากผู้เรียนได้ฝึกฝนด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง และได้รับเทคนิคเพิ่มเติมที่ช่วยพัฒนาทักษะให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทำให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้งและสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ ในขั้นที่ 5 ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อยร่วมกัน ซึ่งเป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถบูรณาการความรู้และทักษะทั้งหมดเข้าด้วยกัน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในระดับสูงที่สุด เนื่องจากสามารถนำทักษะที่ได้ฝึกฝนมาใช้ได้อย่างครบถ้วน เกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง และตระหนักถึงความสำเร็จในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประมินทร์ จำปาเกตุ (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการเล่นเครื่องดนตรี เบส-โลรา โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเครื่องดนตรี เบส-โลรา โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เครื่องดนตรีเบส-โลรา มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก และ วันทนา ธงฉิมพลี (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยใช้แนวคิดทักษะการปฏิบัติของเดวิสที่มีต่อการปฏิบัติคีตย์บอร์ดเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมเรื่องทักษะการปฏิบัติคีตย์บอร์ดเบื้องต้น โดยใช้แนวคิดทักษะการปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรทัย เงาะลำดวน, พิทยวัฒน์ พันธะศร และประยงค์ หัตถพรหม (2567) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสที่ส่งเสริมการขับร้องเพลงพระราชนิพนธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากทำกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

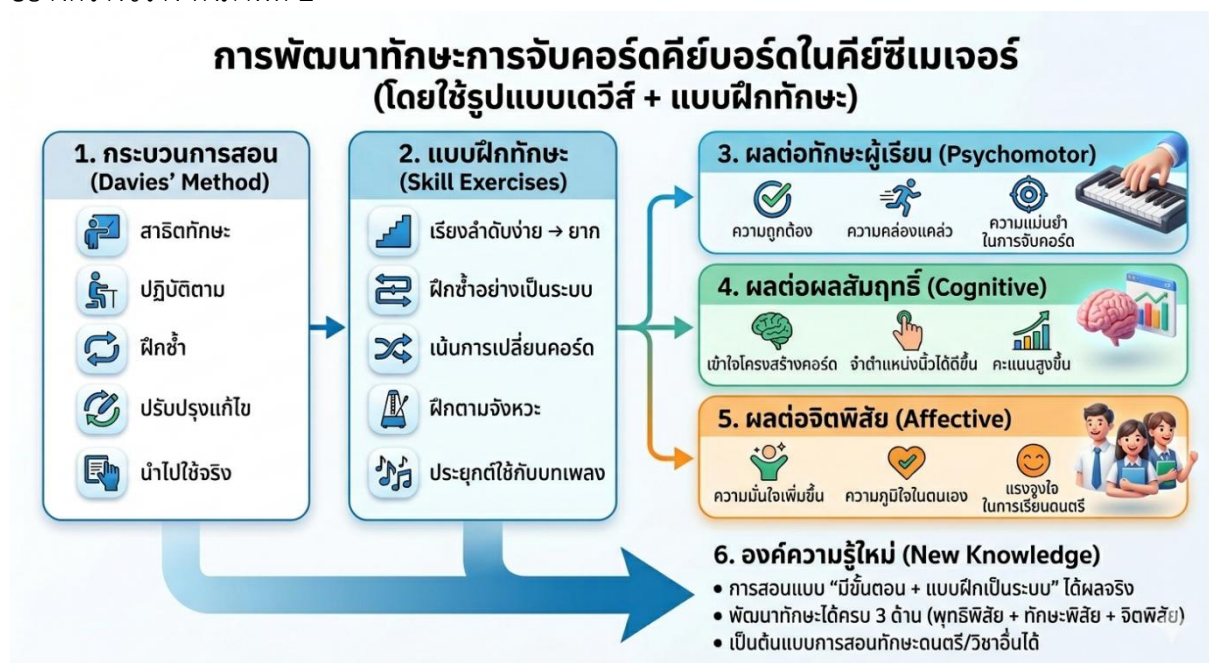
องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

ผลการวิจัยทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับ การพัฒนาทักษะการจับคอร์ดคีตย์บอร์ดในคีตย์ซีเมเจอร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ที่สะท้อนให้เห็นถึงแนวทางการจัดการเรียนรู้ดนตรีที่มีประสิทธิภาพ โดยเน้นการพัฒนาทักษะเชิงปฏิบัติอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ซึ่งถือเป็นการต่อยอดองค์ความรู้เดิมด้านการสอนดนตรีให้มีความชัดเจนและสามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทห้องเรียน องค์ความรู้ใหม่ที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การยืนยันว่าการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานระหว่าง “รูปแบบการสอนที่มีโครงสร้างชัดเจน” และ “สื่อหรือแบบฝึกที่ออกแบบอย่างเป็นระบบ” มีผลโดยตรงต่อการพัฒนาทักษะการปฏิบัติของผู้เรียน โดยเฉพาะในด้านความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว และความแม่นยำในการจับคอร์ดคีตย์บอร์ด ซึ่งเป็นทักษะที่ต้องอาศัยการฝึกฝนซ้ำและการจดจำรูปแบบการวางนิ้วอย่างถูกต้อง การใช้แบบฝึกที่เน้นการฝึกซ้ำในบริบทที่หลากหลาย เช่น การเปลี่ยนคอร์ด การเล่นตามจังหวะ และการประยุกต์ใช้ในบทเพลง ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเชิงลึกและสามารถนำทักษะไปใช้ได้จริง

อีกประเด็นหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ใหม่ คือ การค้นพบว่าแนวทางดังกล่าวสามารถใช้เป็นต้นแบบในการออกแบบการจัดการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติในรายวิชาดนตรี หรือแม้แต่ในรายวิชาอื่นที่เน้นทักษะได้ โดยครูผู้สอนสามารถนำหลักการของเดวิสไปปรับใช้ร่วมกับการสร้างแบบฝึกที่สอดคล้องกับเนื้อหาและระดับความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

โดยสรุป องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัยนี้คือ การเสนอแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ผสาน “กระบวนการสอนเชิงขั้นตอน” กับ “แบบฝึกทักษะเชิงระบบ” ซึ่งสามารถพัฒนาทักษะการจับคอร์ดคีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์ของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย อันเป็นการยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนดนตรีในระดับมัธยมศึกษา และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในบริบททางการศึกษาอื่น ๆ ได้อย่างกว้างขวาง ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 องค์ความรู้การพัฒนาทักษะการจับคอร์ดคีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ที่มา: ผู้วิจัยสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการจับคอร์ดคีย์บอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1. ครูควรจัดสรรเวลาในการฝึกปฏิบัติด้วยตนเองของนักเรียนให้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะช่วงการฝึกซ้อมรายบุคคล ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทบทวน ฝึกความคล่องแคล่ว และแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะช่วยส่งเสริมความแม่นยำในการจับคอร์ดและการเปลี่ยนคอร์ดได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ควรปรับปรุงและพิจารณาความเหมาะสมของจำนวนข้อในแบบฝึกทักษะให้สอดคล้องกับระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และศักยภาพของผู้เรียน เนื่องจากแบบฝึกที่มีจำนวนมากเกินไปอาจทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเหนื่อยล้าและลดแรงจูงใจในการฝึกปฏิบัติ ดังนั้น การคัดเลือกแบบฝึกที่มีคุณภาพ เน้นความหลากหลาย และครอบคลุมทักษะสำคัญ จะช่วยเพิ่มประสิทธิผลของการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น
3. ควรเพิ่มความน่าสนใจของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยนำบทเพลงที่มีความหลากหลายทั้งในด้านจังหวะ รูปแบบ และแนวดนตรี มาใช้ประกอบการฝึกจับคอร์ดในคีย์ซีเมเจอร์ เพื่อกระตุ้นความสนใจและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ทั้งยังช่วยให้นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้ทักษะที่ได้ฝึกฝนไปสู่บริบทของบทเพลงที่แตกต่างกันได้อย่างเหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรขยายขอบเขตการศึกษาไปสู่การพัฒนาทักษะการจับคอร์ดในคีย์อื่น ๆ เช่น คีย์ไมเนอร์ หรือคีย์ที่มีเครื่องหมายกำกับเสียงมากขึ้น เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับความยากที่แตกต่างกัน
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับรูปแบบการสอนอื่น ๆ เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจของผู้เรียน
3. ควรศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อการพัฒนาทักษะ เช่น แรงจูงใจในการเรียน ความถี่ในการฝึกซ้อมนอกเวลาเรียน หรือพื้นฐานทางดนตรีของผู้เรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่สามารถนำไปใช้ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ทิตนา เขมมณี. (2551ก). ศิลปะการสอน. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____ (2551ข). ศิลปะการสอน. ชุดความรู้เพื่อพัฒนาวิชาชีพครู. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____ (2559). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นรากร ศรีวงษา และนิลรัตน์ โคตะ. (2567). การพัฒนาทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลโดยจัดการเรียนรู้แบบเดวิสร่วมกับแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, 6(1), 113-127.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10). สุวีริยาสาส์น.
- ปรมินทร์ จำปาเกตุ. (2564). การพัฒนาทักษะการเล่นเครื่องดนตรี เปล-ไลรา โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วัชรินทร์ บุญญอิม. (2568). การศึกษาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเต้นรำพื้นบ้านนานาชาติในรายวิชาการกิจกรรมจังหวะ โดยใช้รูปแบบการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. IJELS 13(2):294-302
- วันทนา ธงฉิมพลี. (2565). การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยใช้แนวคิดทักษะการปฏิบัติของเดวิสที่มีต่อการปฏิบัติคีย์บอร์ดเบื้องต้นสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วารสารวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน, 15(3), 45-60.
- สุกจิตร คงสุวรรณ. (2550). แนวทางการจัดทำแบบฝึกทักษะเพื่อการเรียนการสอน. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สมหมาย เปียถนอม. (2551). ความพึงพอใจของนักศึกษาในการได้รับบริการจากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. <https://president.npru.ac.th/president2/pdf/25660314-report2565.pdf>
- อรัญญ์ เงามะลาตัน, พิชัยวัฒน์ พันธะศรี และประยงค์ หัตถพรหม. (2567). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิสที่ส่งเสริมการขับร้องเพลง พระราชนิพนธ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วารสารวิชาการสถาบันพัฒนาพระวิทยากร, 7(4), 531-543
- Anita Collins. (2015). The science of music and the brain. TED-Ed. <https://ed.ted.com/lessons/how-playing-an-instrument-benefits-your-brain-anita-collins>

- Collins, A. (2015). *The science of music and the brain*. TED-Ed.
- Denis, Z. (2021). *How to improve piano skills with practice habits*. *Music Practice Journal*.
- Davies, I. K. (1971). *The management of learning*. McGraw-Hill.
- Isacoff, S., & Stuart, I. (2012). *A natural history of the piano: The instrument, the music, the musicians--from Mozart to modern jazz and everything in between*. Knopf.
- Skoove. (2024). *Common problems when learning piano chords*.
<https://www.skoove.com/blog/common-piano-chord-problems/>